

Reacțiunea. Administrațiunea,
și Tipografia.
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc. — Manuscripte nu se
reținut.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Jutes, Hansrich
Schick, Rudolf Moser, A. Oppelits
Nachfolger; Anton Oppelits, J.
Dornier, în Budapesta: A. F.
Goldberg, Eckstein, Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmond pe o colônă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagină a 3-a o
seară 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVIII.

„Gazeta“ iese în mâ-care și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiunea, piața mare,
Tezaurul Inului Nr. 38 etajului
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună exemplară 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atâtă abonamen-
tele câtă și inserțiunile suntă
a se plăti înainte.

Nr. 36.

Brașov, Joi, 16 (28) Februarie

1895.

La înmormântarea arhiducelui Albrecht.

Brașov, 15 Februarie v. 1895.

În capitala Austriei s'a desfășurat eră, la înmormântarea arhiducelui Albrecht o pompă militară extraordinară. Dér nu atâtă această pompă a fost, care a făcută așa de grandioasă și imponantă această ceremonie funebă, prin care s'a dată ultima onoare învingătorului dela Custozza, mareșalului și conducătorului armatei împărătesci, câtă mai multă participarea la ea în număr forte mare a reprezentanților domnitorilor, statelor și a armatelor din totă Europa.

Pe lângă prinții și trimișii țărilor mici a venit din Rusia unchiul împăratului Nicolae II, marele duce Vladimir cu-o mare suită de reprezentanți ai armatei rusești, între a cărei mareșali se număra și reșosatul arhiduce, care, bucurându-se de simpatii la curtea rusescă, primi acestă titlu de onoare. Din Italia a venit la înmormântare ducele de Aosta, ca să reprezenteze pe unchiul său, regele Italiei.

Ceea ce a dat și mai mare splendoră și însemnătate manifestăției de doliu pentru arhiducele Albrecht, a fost participarea în persoană la înmormântare a împăratului Wilhelm II ală Germaniei.

Împăratul german a prețuit multă virtuțile militare ale arhiducelui-mareșal — dice organul ministeriului de esterne din Viena — înima lui e însuflețită pentru alianța, ce a încheiat-o Germania cu Austro-Ungaria, elă o păzesc și o cultivă și cu bucurie a salutat elă de aceea înflorirea și dezvoltarea imponantă, ce-o luase oștirea austro-ungară sub consecvența înrăurire și conducere salutară a mareșalului Albrecht. Elă a pus bethul de mareșal în mâna învingătorului dela Custozza și l'a distins cu demnitatea de general-feldmareșal, ce s'a dată eroilor celor mai mari ai Prusiei, și l'u

acoperi cu cele mai mari onoruri, când arhiducele s'a dus în persoană la Berlin ca să-i mulțumescă.

Manifestăția de doliu a împăratului german are dér în aceste momente o însemnătate politică deosebită. Elă a voit — cum dice gazeta oficială de Viena — să dea o nouă probă despre raporturile intime și amicabile dintre puternicele case de Habsburg și Hohenzollern și dintre țările lor.

Mergându alături cu monarhul nostru după coștiugul arhiducelui Albrecht, împăratul Wilhelm a adus totodată un omagiu armatei împărătesci, ală căreia conducătoră a fost reșosatul arhiduce.

La o asemenea festivitate grandioasă funebă, la care a fost reprezentat corpul ofiteresc conducător ală armatei din totă monarchia, prezența împăratului german în fruntea unei mari suite din armata germană, nu putea decât să contribuă la stringerea legăturilor dintre oștirile celor două împărății, ceea ce, se vede, este dorința cea mai viuă a împăratului Wilhelm.

Omagiul, ce-lă aduce astfel Domnitorul Germaniei armatei austro-ungare este însă și o manifestăție pentru unitatea ei și pentru acelă spirit militar, ce l'a cultivat reșosatul arhiduce, și care spirit a fost și este atât de mult combătut în partea de dincăce a monarchiei. Și din acest punct de privire are însemnătate prezența lui Wilhelm II la înmormântarea arhiducelui Albrecht.

Un roman politic italian.

În numărul nostru de Duminică am adus — după foia ungurească „Magyarország“ — câteva amănunte despre un roman politic italian scris de directorul academiei tehnice din Palermo, Giovanni Guidotti, sub titlul „Ebe“. Numita foia revine în nr. său dela 26 Februarie asupra acestei impor-

tante scrieri, și nu-i prea place, că autorul romanului dă o așa de mare importanță Românilor peste tot, și că se exprimă forte favorabil despre noi. Credem decă de interes pentru publicul cetitor, a da următorul scurt resumat — după „Magyarország“ — asupra părții romanului. În care d-lă Guidotti vorbește de Români. Etă, ce dice fratele nostru italian:

„România este o colonă romană, care a fost fortăreața înaintată a Romei noastre puternice străbune, și care fiind sângeră din sângele nostru, trebuie să ne fiă amic și soră! Poporul Românilor a știut să reziste cu vitejă, tot-déuna, vehemenței atacurilor nenumărate ale tirăniei“.

Despre București d-lă Guidotti dice, că rivalisă cu Neopolul, cu Roma și cu oricare oraș european mare. Elă laudă forte multă însușirile poporului român și amintesc, câtă de urbană suntă Români.

Cel mai interesantă capitul ală romanului, este acela, în care vorbește despre viitorul României.

D-lă Guidotti începe acestă capitulă dicând, că în monarchia austro-ungară, care este un mosaic compus din cinci rase de popore (23 milioane Slavi, 7-8 milioane Germani, 6 milioane Maghiari, 3 milioane Români, 1.5 milioane Italiani), Maghiarii încetă cu încetă acapară hegemonia, și centrul monarchiei acūși va fi Budapesta, fiind-că Austria se rêdă totă mai multă pe Maghiari. Însă autorul crede, că Maghiarii nu vor fi capabili de-a rezista influenței, care atrage pe cei 7 milioane Germani cătră marele imperiu german; influenței, ce-o exercită marea și puternica Rusia, asupra celor 23 milioane Slavi, pe când Italianii își îndreptă privirile asupra Italiei, Români asupra României — și astfel Maghiarii rămân cu desăvârșire singuri.

E mai pe sus de ori-ce îndoială, că gravitatea acestor elemente de popore cătră frații lor de sânge, va lua proporții totă mai mari cu progresul civilizației. Prin urmare nici nu e de mirat, că față cu atâtea pericole, ministeriul comun de esterne austro-ungară dezvoltă atâtea șovăire în drăpă și în stânga.

După părerea d-lui Guidotti, decă într'un mare răboiu european, Maghiarii vor să susțină independența, atunci această nu se pôte altfel, decât decă provinciile germane se vor ceda Germaniei, părțile italiene Italiei, Ardealul și Bucovina sudică României, făcându-se Budapesta un centru pentru un mare stat federal, în care s'ar uni Ungari de-a drăpă și de-a stânga Dunărei, Croații, Sârbii, Polonii, Cehii, Moravii și Rutenii cu Maghiarii, constituind astfel un stat Dunărenu confederat. Căci în cele din urmă Italia își va ridica pretenșiuni asupra peninsulei Istria și asupra Dalmației, ér România va pretinde pe față Ardealul. Însă nimicirea Austro-Ungariei nu este consultă, fiind-că prin această s'ar asigura Slavismului o putere preponderantă, Rusia punând mâna pe 2/3 părți a imperiului, decă ar isbucni răboiul. Cea mai corectă este așa-déră ideea statelor confederate.

Pentru-ca Ungaria să pôte sta față cu atâtea pericole și să susțină independența, trebuie ca România să devină o fortăreață de apărare contra Rușilor, ér această numai așa se va puté, decă Ungaria va câștiga prietenia României prin cedarea Ardealului acesteia. Și așa pe România o supără răpirea Basarabiei, locuită de Români și nu e mulțumită de loc cu Dobrogea, când ea aspiră la Ardeal. Rolul regatului român va fi același, care a fost rolul Piemontului, când elă a făcut unitatea italiană între Austria și Franța....

Leopoldu Ováry cătră presa italiană.

Leopold Ováry, cunoscutul agent ală guvernului maghiar în străinătate, publică în diarul italian „Gazzetta di Torino“ dela 23 l. c., în fruntea foiei, o scrisore deschisă cătră presa italiană, în care se încercă a combate învinuirile contra Ungariei, lățite — cum dice elă — din parte dacoromână și panslavă.

În susă numita scrisore Ováry numesc dacoromanismul, o armă comună a reacțiunii și a panslavismului. Reacțiunea tinde într'acolo, ca să înstrăineze de cătră olaltă pe Maghiari și Italiani, aceste două

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

(Reproducerea oprită.)

Din anii 1848—49.

Memorii, de Vasile Moldovanu.

(25) (Urmare.)

XXII. Năvălirea lui Hatvani în Abrud. Mai mulți prefeți români arestați. Vărsări de sânge. Dragoșu omorât. Români învinguți. Hatvani fuge. Mărtea lui Buteanu.

Pe când disputele s'aprinseră la gradul superior, și când confuziunea era mai mare, începă a-se amesteca ziua cu noaptea. În biserică se simțea lipsă de lumină.

Într'acestea întră pe ușă o servitoare, făcând lui Iancu un semn, la care acesta dispără, așa dicând neobservat. După Iancu eșiră frații Corcheș și Clemente Aiudanu, ér noi ceilalți am mai continuat cu disputele înfocate, până când vedându, că Iancu nu se mai reîntorce, neodihna mi-se urcă la gradul cel mai înalt. Imi făcui loc până la Buteanu, care sta în ore-care de-

părtaie dela mine, l'am tras de vestmânt și am eșit și noi.

Afară abia se mai cunosea ziua. Ômenii alergau în sus și în jos strigând: „vină Ungurii!“ Hatvani adevă năvăli în Abrud în fruntea unei oștiri de 1500 ômeni și 3 tunuri. Ungurii din Abrud, cam 500 de inși, înarmați se aliară cu ôstea lui Hatvani, începând să desarmeze pe toți Români din Abrud.

Simțind marea primejdie de mărte, eu am alergat numai decâtă la cuartirul lui Buteanu în scôla română. Aici servitorul lui imi spuse, că Iancu, eșind din biserică, s'a urcat pe cal, a bătut în ferestra lui Ivanovich (comandant militar), acesta încă s'a urcat pe cal și 4 inși au alergat în galop cătră Câmpeni.

— Pe cai și la Câmpeni! imi dice Buteanu.

— Așteptă numai atâtea, până imi voi aduce armele și straița cu scrisorile dela cuartir, i-am răspuns.

În fugă mare am alergat dela scôla cătră casele popii din Isbita, unde eram

încuartat. Când am ajuns însă în capetul uliței strimte, și am dat în piață, a trebuit să-mi moderez pașii, ca să nu-mi atrag prin fugă vre-un glonț, căci prin piață erau mestecați cetățeni cu soldați, ér eu preferam să cad în luptă fățiș, decâtă pușcat din întemplant.

Am ajuns în pace la cuartir, mi-am luat straița, pistolele, și sabia am ascuns-o subsoară. Când am dat să ies din casă, artileria și o mulțime de călăreți erau postăți în pörtă, și Ungurii din loc cugetai, că vrău să răstorne orașul cu „eljen“-ur.

Nu era modru de a puté pătrunde cu armele; mă întorci, mă urci pe trepte în sus și-mi așed armele în horn, ceea ce putui face, căci cuptorul era stricat. Fiind vorba de mărte, ori viață, imi reculeg tôte puterile, ies pe pörtă și, cam pe lângă păreți, imi făcui loc și ies prin piață până la scôla. Mi-se pără, că am ședut un secol. În acestă timp Buteanu putea fugi, dér inima lui cea nobilă nu l'a lăsat, ci m'a așteptat.

Ne aruncăm toți trei pe cai, îi

stringeam din pinteți, dér abia am trecut pe lângă 5—6 case, și audirăm strigătul Maghiarilor, care se încuartau pe acolo. Totă cu acea repeziune ne-am reîntors, ne-am dat jos de pe cai și am alergat la Dragoșu.

Aici făcui observațiunea, că deși se pare cam curios, ca în timp de răboiu inamicul să pôte pătrunde neobservat, totuși cine cunoscă valea Cerniței dela Abrud până la Vulcanu, acela știe, câtă de rare sunt pe acolo casele și ușor își pôte esplica intrarea neobservată a lui Hatvani, cu atâtă mai vartos, că „armistițiul“ lui Kossuth și asigurările lui Dragoșu, ușurară pe Români de tôte grijile. Este adevărat, că ni-a venit șire despre sosirea Ungurilor, dér ea a venit așa de târziu, încât abia s'a putut folosi Iancu de dănsa, căci c'o jumătate de ôră mai târziu, sôrtea lui și a lui Ivanovich n'ar fi fostă mai bună, decâtă a lui Buteanu și a mea.

(Va urma.)

prapone de căpetenie ale libertății (!), până când panslavismul ațîță pe Maghiari și pe Români unii contra altora, de ôre-ce aceștia ambii sînt chemați să dea peptu cu invasiunea slavă.

E regretabil, că simpatiile Italianilor pentru Maghiari, în urma defăimărilor daco-române, s'au micșorat. „Pe noi luptătorii vechi ai lui Garibaldi“ esclamă Ováry, „cari am luptat în sute de resbele pentru libertatea popórelor, câtă de adencă trebuie să ne mahnescă acestă triumfă ală reacțiunei!“

Ováry provócă pe membrii pressei italiene, să vină în persónă în Ungaria, pentru ca să se orienteze asupra stărei Românilor din Ungaria, și să nu se lase a fi folosiți, ca unelte ale reacțiunei, și acésta cu atătă mai multă, de ôre-ce dela Alpi și până la Carpați, Italia nu are pe nici un prietînă mai bună, decât pe Maghiari (Bravo Poldi!!)

Astfel lucră agentul Ováry în Italia, dér sigură de géba. Nobilul popor italian a ajuns să cunoscă fórté bine pe Maghiari, și suntem firmă convinși, că nu se va lăsa a fi sedus de frasele góle și de atâtea-oră cântate de pseudo-sirenele perciunute îmbrăcate în „Kalpak“ și „Attila“.

La aniversarea de 70 ani a lui Milețic.

Din incidentul aniversării de 70 ani a conducătorului sêrbesc Svetozar Milețic diarul vienesă „Parlamentar“ publică ună articolașă fórté interesantă, pe care îl publicăm aci în întregimea sa:

Vinerea trecută își serbă Svetozar Milețic în singurătatea sa, ală 70-lea ană dela nascerea lui. Și chiar și în singurătatea acésta l'a căutat stîmă și iubirea poporului sêrbesc și l'a acoperit cu felicitările cele mai sincere și cordiale. Cum se și uite Sêrbii pe acestă prototipă strălucitoră ală patriotismului sêrbesc. Milețic este o stea de primul rang pe orizontul sêrbesc, și chiar și din singurătatea, unde trăese, îi lucește sêrbismului tinér lumina celui mai curat patriotism și a iubirii de libertate.

Mergeți, Sêrbilor, pe calea marelui vostru Milețic și vă va suride reușita fericită! Bêtrâneța, trupul și spiritul slăbit, nu pot înfrânge pe luptătorul și învingătorul erou, el stă față până la ultimul său răsuflet, chiar decă se și retragă din frică mii dintre conluptătorii săi. Milețic n'a dată nici cu ună pasă îndêrătă. Nici temniță, nici posturi de Voivodă nu l'au făcut să se clatine. Numai astfel de eroi, numai astfel de caractere pot conduce pe popóre la învingere.

Milețic e un orator, scriitor și organizator politic talentat. Vorbirile sale însufleșesc, scrierile sale încuragiază, organizațiunea sa a stricat multă dușmanilor săi; el a fost un bărbat deschis. Minciuna nu trecea peste buzele lui. Organul său „Zastava“ țînă sus și tare stégul conducerei naționale: Milețic îl țînă, stând fără grijă și fără frică în cele de dintăiu rënduri. De vorbirile sale tunătoare în parlamentul pestană, tremurau tiranii maghiari. Și pentru de-a scăpa de el, s'au folosit de arma, nu neîndatinată, a trădării de patriă. Dómne Dumneșeule, ôre ce nu se pôte timbra în Maghiaria, ca trădare de patriă! Ne pot istorisi despre acésta și conducătorii români. Ce însemnă în casuri de acestea imunitatea unui deputat, ce însemnă legile fundamentale ale statului!

Milețic a fost aruncat în temniță, pentru ca acolo să pótă cugeta asupra imunității și dreptății, asupra legilor fundamentale ale statului și asupra liberalismului maghiar. Tiranizarea lui Milețic cere dela Dumneșeu rês bunare, și va rămâne pentru veci o pătă de rușine pe maghiarism! Milețic prin chinurile îndelungi și îngrozitoare ale temniței, a fost înfrânt trupese și sufletesce — acésta le-a tre-

buită hienelor — și pentru aceea Milețic nu e numai martir, mai mult, el pentru Sêrbi e un sfânt!

SCIRILE ȚILEI.

14 (26) Februarie.

Jertfa nobilă pentru cultura română. O scire îmbucurătoare ne vine din Selagiu. George Filip, generosul și neuitatul avocat român, care a rēposat țilele trecute, a dăruit „Asociațiunei transilvane“, prin testament, suma frumoasă de 20,000 florini, ér pentru scopuri bisericesci 4000 florini. — Fapta acésta generosă asigură neuitatului Filip recunoștință vecinică din partea nêmului său, pentru a cărui înaintare și cultură a jertfită o parte așa de însemnată din agonisela vieții sale.

—o—

Din Brașov i-se scrie lui „Budapesti Hirlap“ o corespondență, în care se vorbește de adunarea Sașilor și de victoria morală a „Verșilor“. Ce ne împórtă pe noi din acésta corespondență este următorul pasaj: „E caracteristic în lucrul, că pe când cercurile sâsesci, cari sînt în comitatele dirijate odinóră de Bánffy și de Bethlen Gábor, au aprobat politica deputaților sași, pe atunci Sașii din Brașov, guvernați cu mână blândă, au pornit o luptă desperată contra lui Bánffy. Că unde va duce acésta se pôte prevedé; e sigur și aceea, că poziția fișpanului Maurer e sguduită. Comitatul lui este acela, în care naționalitățile unite atacă tot ce este unguresc. De aici pornesc or ce mișcare de naționalitate; aici e cuibul Dacoromanștilor; aici vină Dumineca matadorii principali ai Ligei valahe; diarele naționale de aici injură țilnic și pe față pe Maghiari; aici țînă adunări ascunse și pe față naționalitățile: și tóte acestea sub mantaua politice de pace. Bánffy, care este avisat așa de multă la spriginul Sașilor, nu se va bucura multă de amicitia de arme a Brașovenilor.“

Stéguri confiscate. Din Rasița se scrie lui „Pest. Ll.“, că cu ocaziunea balului arangiat de Români în 14 l. c., sala de bal a fost decorată cu stéguri naționale române. Poliția de acolo confiscă trei țile mai târziu stégurile și le duce la fisolgară birăiată, care apoi le-a predat judecătorei cercuale din Bocșa. Ce vorți mai face „patrioții“ maghiari și dintr'asta? Dór vorți intenta procesul celor, cari au luat parte la bal?

—o—

Generalul Poenaru în Majestatea Sa. După o telegramă a „Agenției Române“, d. general Poenaru, ministrul român de răboiu, care s'a dus să represinte pe M. S. Regele Carolă la înmormentarea arhiduceului Albrecht, a fost primit alături în audiență privată de către M. S. monarhul nostru.

—o—

Cărți scolare pentru ținuturile locuite de naționalități. Reuniunea scolară centrală a profesorilor dela scólele medii din Budapesta a adresat o rugare către ministrul de culte și instrucțiune publică, în care cere, ca pentru scólele medii ale naționalităților să se compună manuale de limba maghiară deosebite. Acésta se motivează prin împrejurarea, că manualele de ađi, cari se folosesc în scólele medii, sînt prę grele pentru elevii gimnasiilor confesionale, deôrece cei mai mulți nu înțeleg limba maghiară în stil mai mare și mai adencă. Afară de acésta mulți scolarți nu au banii necesari pentru procurarea de manuale scumpe, și profesorii sînt fórté îngreunați la propunere din manuale, pe cari cei mai mulți elevi nu le pricep. — Scopul acestei rugări este evident. Dascălii ungarți vréu, ca maghiarizarea să progreseze mai repede și mai ușor. Se mai țică apoi cineva, că n'au „durere“ Maghiarii de bietele naționalități?

—o—

Despre cele două proiecte de lege politice-bisericesci, organul clerical-catholic din Alba-regală, „Féjermegyei Napló“

scrie următoarele: „Decă tóte au să se întemple pe cum plănuesce guvernul și după cum au anunțat foile maghiare oficiose, atunci camera magnaților încă pe la începutul săptămănei viitoare din nou va avé înainte sa proiectele despre libera exerciere a religiunei și despre recepțiunea ovreilor, cari încă în tótna trecută au fost odată respinse din partea magnaților. Pertractările, ce ministrul-president Bánffy le-a avut cu câți-magnați din opoziția, în ceea ce privește mai ales neconfesionalitatea, n'au avut nici un rezultat, și ast-fel amintitele proiecte, după tótă probabilitatea, din nou vor avé să fi respinse. Opoziția în politica bisericescă a casei magnaților își are neschimbat punctul său de vedere: se luptă pentru principii, ér nu pentru vorbe góle și pentru ast-fel de modificări, cari ar lăsa neatinsă esența numitelor proiecte. În ceea ce privește acum pertractarea acestor proiecte, trebuie să cerem, ca mai întâi proiectul despre libera exerciere a religiunei să se pună în desbatere, pentru-că numai acesta va limpezi situațiunea. Presupunendă, dér neadmitendă, că acestă proiectă ar avé să fi votat, atunci recepțiunea nu mai pôte forma obiect de discuțiune, ci devine simplu de prisos. În proiectul despre libera exerciere a religiunei se cuprinde deja trecerea, prę cum tot în acestă proiectă se cuprinde și cu privire la Ovrei atătă educațiunea religioasă a copiilor, cât și trecerea. Va să țică, totă ceea ce aflăm în numitul proiectă cu privire la Ovrei, se espune încodată separat și în proiectul de recepțiune. Prin urmare totul depinde dela votarea asupra primului proiectă.“

—o—

Fracțiunea lui Justh, care s'a desbinat de către cea a lui Ugron-Polonyi, s'a constituit sub numirea de „partida independentă și dela 48“. Foile unguresci spun, că ei i se va alătura și fracțiunea Eötvös, și că îndat după reintercerea sa din Neapol, Francois Kossuth va păși înainte opiniei publice cu ună manifestă-programă. Se țică, că numărul acestei partide raliat cu fracțiunea Eötvös va fi de 52, adică majoritatea.

Afacerea șicanelor postale în Senatul Român.

Interpelare: d-lu V. A. Urechă dezvoltă în ședința dela 28 Ianuarie v. 1895.

Interpelarea mea, țise d-lu Urechă, nu are nici un scop dușmănesc, ci e numai o deșteptare, o tragere de clopot de alarmă, ca să audă cei, cari ne guverneză, pentru a-se gândi, ce se face cu corespondența noastră postală, prin care ne punem în relațiune cu lumea și cu frații noștri de peste munți.

Afirmă, că reciprocitatea cu privire la respectarea convențiunilor telegrafo-postale nu e deplină din partea Ungariei. Pe căi arbitrare guvernul dela Budapesta a călcat și nesocotit convențiile internaționale. Nu numai telegramele nu pot transita pe teritoriul Ungariei, decă textul lor nu convine șovinismului celui mai ignorant mic împiegat dela birourile telegrafice unguresci, dér nici colete postale închise nu mai putem trimite cu siguranță fiă pentru Ungaria, fiă pentru transit. Și când e vorba de corespondența postală închisă, nu numai secretul scrisorilor este violat, dér nici măcar așa violat, scrisorile n'ajung la adresele lor.

Ca ilustrare spune, că o telegramă, în care corespondentul cere să i se reserve un număr de șunci, a fost secuestrat, țicendă, că are cheia, că șuncile însemneză o combinațiune neamică statului ungar. Ei, când e vorba de șunci se pune în pericol statul ungar. (Ilaritate).

Citeză apoi art. 4 și 16 din convențiunea postală internațională, revisuită la Viena în 1891, și țică, că în contra dispozițiilor clare a acestor articole, guvernul ungar a secuestrat în numeroșe rënduri colete postale și colete espediate cu calea ferată, și nu numai, că nu li-a acordat transitul, dér le-a secuestrat definitiv.

Acestor colete secuestrate li-s'a re-

servat o mörte neprevăđută, s'au dat în judecată (mare ilaritate), și judecătóri le-au condamnat nu numai la confiscare, dér la ardere, ca sub închisiță, autodafe în o piață publică (Murmure). Vorbitorul însuși a trimis ună coletă cu cărți italienești pentru Italia; acelu coletă s'a ars în piața publică, bine înțeles, afară de esemplarele, cari s'or fi secuestrat din curiositate, chiar de judecătórii condamnatóri, pe sēma lor.

Dér și mai gravă, decât afacerea coletelor, este aceea, a nerespectului, a violării secretului corespondenței private.

Art. 2 din convențiunea telegrafică și postală internațională din Paris țică: „Guvernele contractante, se îndatoréză a lua tóte dispozițiunile necesare pentru a asigura secretul corespondențelor și buna loră espediare.“

Art. 7 rezervă statelor contractante „facultatea de-a opri transmiterea unei telegrame periculoșe pentru siguranța statului, seu care ar fi contrare legilor țerei, ordinei publice, seu bunelor moravuri.“

În cari din aceste categorii pune-vom telegrama cu șuncile? Dér și acésta rezervă nu se referă la transitul telegramelor, ci numai la espedierea lor în interiorul statului.

Dér lasă telegramele. Să mi-se arate însă un singur articol, în care se autoriséză violarea secretului epistolar, ori în care se autoriséză nepredarea scrisorilor închise la adresa lor? Etă tocmai ce se petrece de mai multă timp în vecina țēră.

Aseră primă o scrisore de la ministrul actual de justiția din Francia, D. Trarieux, rēspundendă la o salutare a noastră, a acelora cari, ca și mulți dintre D-vóstré, faceți parte din „Conferința interparlamentară pentru pace“. D. Trarieux, ministrul unni mare Stat, își scrie: „avant tout, justice“.

Întrebă, după care justiție se opresc corespondențele, pe cari le trimitem peste munți și se violă secretul lor?

Suntem departe de definițiunea, ce Voltaire da postei. Mi place să facă puțină literatură, când sunt față cu un domn ministru în adevăr literat, D. Al. Lahovari.

Voltaire țică, că poșta este: „legătura tuturor afacerilor, a tuturor negociațiunilor, absenții devin prin ea prezenti, ea este consolațiunea vieții“.

Astăzi, în Ungaria, cu guvernul pretins liberal, nu mai pôte avé cineva afaceri cu nimeni, nu mai pot exista relații comerciale, industriale; nu mai poți vorbi cu ună absentă iubită ală țeu, nu mai poți consola pe ună amărită, de câtă cu scirea, cu învoirea guvernului unguresc, și în măsura, ce lui îi convine!... (Bravo).

Ne-am întors la timpurile de cari vorbea Montesquieu, timpuri în cari poșta nu era pentru trebuințele comerțului, industriei, a relațiunilor de tótă natura, ci mijlocul, ca guvernul să cunoscă tóte scrisorile supșilor săi, sub pretextă, de a se apăra contra conspiratorilor de stat.

E multă mai rău astăzi în Ungaria, decât pe timpul, pe care îl înfierză Montesquieu, totă mai era pe vremea aceea ôre-care pudóre; nu se viola secretul epistolar, mărturisind, că s'a violat. Era sistemul cunoscut sub semnele de „cabinetul negru“, unde pe furiș se deschideau plicurile, se citea scrisorea, se pune apoi la loc în plic, și se da la adresă, după ce se luau informațiunile dorite.

Astăzi Ungaria a făcut progrese; ministrul poștelor, D-lu Lukáts Bela, sub pretext de a-și apăra statul contra nu știu căror fantastice conspirațiuni, nu mai are nevoie de „cabinetul negru“; nici măcar justiția n'a pus'o la serviciul birourilor postale, ci o administrația, durerosă, docilă din punct de vedere al arbitrarului. Căpitanul, prefectul, polițaiul vine la biroul poștal și se ocupă de fiă-care scrisore, ce sosese din România. Sêraci împiegăți ungar! Trebuie să le mărésză léfa, căci au multă trebă!

S'a supărat rău Ungaria, că amă acusat'o în lucrările noastre și în presa străină de făptuirile ei față cu Români de peste munți. Dér nu-i va fi lesne nici acum, să se spele de oprobiul, ce va acoperi încodată cavalerismul și așa țisul liberalism al acestui stat, prin asemeni procederi postale. (Voci: așa este!)

Arată apoi cum procedeză guvernul ungar pentru a viola secretul scrisorilor omenilor celor mai liniștiți. Arată cuprinsul cunoscutei ordinațiuni a fostului ministru Lukats Bela. Citeză casul cu Dr. Vuia, căruia i s'a inhibat la Arad o scrisoare sosită dela un client al său, archimandritul dela Bușteni. Citesce citațiunea, ce a primit-o Dr. Tripon la Bistrița, în care e provocat să se prezenteze la poștă, ca să primescă o epistolă recomandată dela Pitești (dela un client al său) și se adauge: „Te faci atent, că deocă nu te vei presenta la timpul hotărît, epistola se va întorče la locul predării, ca neînmanabilă“.

Cu asemeni procederi arbitrare s'au vătămât și se vor vătămă totu mai mult interesele materiale de totu felul ale celor din România. Este dăr datoria guvernului ca să se pună capăt acestei barbarii — nu mă sfiesc a-o numi așa, că așa este.

Apoi nu numai scrisorile nu mai ajung la destinația lor, dăr cunoscu casuri când nici chiar mandatele postale nu mai merg la adresele lor. — Citeză aici numai unu casu, în care s'au trimis 500 Lei unui Pompeiu Marcu cu mandat postal la Budapesta, catulă 4-lea, Kalaputza (ilaritate) Nr. 20. Acesta n'a primit banii, cari au fost predați unei persoane, care în loc de Pompeiu Marou, a subscris *Maria Pompao*.

N'ași voi să înegresc administrația unei țări vecine; nu facu anume casu din mandatele neajunse la destinația, dăr nici voi, ca Ungurii să tórne o barilă de cerneală asupra convențiunilor postale, cari se nu mai fiă respectate. Speru, că guvernul ungaresc va reveni asupra circularei neoficiale a fostului ministru Bela Lukats. Notați, că omul, care este chemat la poștă este prevestit, că de nu va veni exact la ora cutare, nu se va mai pute întelni cu scrisoarea. În puterea căru articol din convențiunile postale s'au inventat aceste termene de retragere a scrisorilor? Vădurați cum Dr. Tripon n'a putut îndeplini misiunea sa de avocat, și comerciantului din Pitești i s'au căsunat pagube.

Lasu o sumă de casuri, cari ar ilustra interpelarea, și voi să rog pe guvernul nostru, de a lumina și convinge direcțiunea postală de peste munți, că cetățenii României sunt jigniți într'unu dreptu, ce le e garantat de constituția țării și de convențiunile postale, când nu mai pot trimite dincolo de munți, cu siguranță, că vor ajunge scrisorile și pachetele postale, fără ca conținutul lor să fi cunoscut publicului întregu ungaresc, cu marea vătămăre a intereselor comerciale și cu mare jicnire a adresanților, cărora li-se deschid scrisorile trimise din țără. Înțelegemă aplicarea de regulamente la corespondența osedenților în temnițe, dăr ore Ungaria intră este o temniță universală? (Aplause), că nu se mai pôte coresponda cu cei din Ungaria fără controlul guvernului său. (Aplause).

Există în convențiunea postală unu singuru casu, când scrisorile pot fi înapoiate, cu respectarea secretului lor. Art. 16 alin. 5 dăce, că numai acele corespondențe nu se distribuie pe teritoriul unui stat „cari conțin, într'unu modu vizibil, inscripțiuni, desemnuri etc.“ Bine, să se oprască la birourile postale o scrisoare, care ar arăta în modu vizibil — ce știu eu? pe liberalul d. Wekerle spenzurând Români, Sași — ori ce știu eu ce caricatură, din momentu ce aceste sunt vizibile. Pot să le oprască, căci așa dăce convențiunea dela 1891; dăr atât și nimicu mai mult! Cu ce dreptu dăr, se procedeză în Ungaria la violarea secretului corespondenței garantată?!...

Se prevede în art. 23 alu convențiunei hotărît că în cas de conflicte avem dreptul să apelăm la judecarea arbitrilor din uniunea postală. Și aci nu mi-se va spune, că nu putem interveni. Ei bine, guvernul, deocă nu va fi ascultat amicalmente asupra reclamațiunilor ce este dator să facă în urma interpelării mele, va

fi dator să facă apelu la arbitrii prevăduți de convențiune, ca să impună guvernului țării vecine reîntrarea în convențiune.

Este timpul și locul, d-lor, ca să vă atrag atenția și asupra unui altu punct: asupra procedimentului guvernului ungaresc în privința organelor noastre de publicitate. Cari sunt, rogu-vă, actualmente jurnalele române, cari străbatu dincolo de munți? Nici chiar gazetele oficiale ale guvernului nostru nu mai străbatu aș dincolo. Imi aducă aminte unu faptu petrecutu, — eram tineru pe atunci și lucrul m'a impresionat, — e unu faptu petrecutu sub domnia lui Cuza-Vodă. Ungaria a împedat intrarea în Ardelu a diarului „Românul“, Costache Rosetti în o bună dimineață se duce la Cuza-Vodă, care pe timpul acela abia fusese recunoscut de Domn alu *Principatelor Unite* — nu era, deci, nici Domn alu *României*, Costache Rosetti îi dăce: „Măria Ta, jurnalele noastre cele 2—3, ce avem în Bucuresci și Iași nu mai trecu peste granița, pe când cele din Ungaria vinu cu duimul, cu maldăriile“.

Atunci Cuza-Vodă chemă îndată pe Liebricht, pe atunci directorul poștelor și telegrafelor, și-i ordonă să aplice Ungariei pe lăsa talionului, să împedecă intrarea în țără noastră a diarelor ungaresci, atâtu timp până când și gazetelor noastre li-se vor lăsa liberă trecere peste hotare în Ungaria. Așa se făcu și până în câteva zile „Românul“ și alte foi fură admise în Ungaria. Așa se petreceau lucrurile pe timpul când unui Domn alu țării i-se denega până și dreptul de a se numi *Domn alu României*. Acum, când trăim în alte timpuri, pentru numele lui Dumnezeu, măcaru gazetele guvernului nostru de aș, se nu pôte pătrunde fără nici o pedecă în Transilvania și în celelalte provincii ungaresci?

Și ce apoi, că în fiă-care și vinu peste frontieră diarele ungaresci, pline cu insulte pentru țără, și chiar pentru tron, și că aceste infame acuzări și batjocuri cetite în țără de mulțimea de Unguri, pot să devină periculose.

Ei bine, d-lor, aci nu pôte fi de altu-ceva vorba, decâtu a lucra românesc, și de acestu indemn în adevăr nu aveți nevoie, fiindcă e certu, că și D-vostre hrăniți aceleași sentimente, ca ori-ce bunu Român. De ce așa, atunci veți dăce ca și Cuza: să se aplice foilor ungaresci măsuru prohibitoru, cu cari Ungaria a întâmpinat pe cele românesci dela noi. De ce se temu guvernării dela Budapesta de câte-va dăci de jurnale române, cari aru trece și aru fi cetite în Ungaria? Cine ar fi atâtu de naiv, care să afirmă, că unu diar, indiferent, care din România liberă, din Bucuresci, ori din vre-o altă localitate, ar pute răsturna, nu guvernul, dăr întregu regatul S-tului Ștefan!

Ei, se știu, d-lor, vinovați greu cătră nemul românesc de dincolo, și de aceea se temu să nu fie deșteptați Români prin publicitate. (Aplause)...

Avem unu altu vecinu putinte, Rusia, la care unul din d-ii ministri mă tot trimite adesea să reclamă o provincie. Ei bine, barem cu puternica Rusie, știu „ou nous en sommes“.

În Rusia știu, ce avem de făcut; știu, că scrisorile noastre mergu sigur, totdeuna sigur, că nu sunt violate secretele scrisorilor noastre. Știu că telegramele, cari nu convin, se secevestrează. Știu de asemena, că mandatele postale mergu în siguranță. Știu, că, deocă nu putemu trece pachete de cărți, deocă nu putemu trece jurnale, avem însă mijlocul de a-le trece. Nu avem decâtu a-le supune la cenzura prealabilă, — nu alergăm la mijlocul de contrabandă, la care unu amic al meu de pe acele bănci avea aerul a mă trimite. În Ungaria cea pretinsă cultă, — nu ești totu asemena sigur, care carte, care jurnal potu fi acolo admise? Starea aceas de lucruri este în adevăr netolerabilă...

D. S. Borănescu: Este liberală.
D. V. A. Urechă: Liberalii de acolo. Eu nu știu cum voru fi în viitor liberalii noștri, dăr știu, că altă-dată ei au asigurat comunicațiunea noastră telegrafo-postală.

D-lu Urechă încheie interpelarea sa rugându pe d-lu ministru de externe, în interesul comerțului, alu industriei, alu relațiunilor de totă natura și în marginea convențiunilor postale, să bine-voiescă a interveni, ca să se dea la o parte barbara circulară a lui Lukats. (Aplause.)

Dare de sémă și mulțamită publică.

Lipova, 12 (24) Faur 1895.

Cu ocaziunea petrecerii de dansu arangiată de femeile române din Lipova,

în favorul copiilor s'eraci dela scólele române din locu, la 8 (20) Ianuarie c. — au binevoit a contribui cu oferte maritimose următorii:

II. Sa d-lu Dr. Iosif Gall, G. Faureanu (Turnu-Severin) câte 10 fl. Th. D. Speranția (Bucuresci) 10 volume din opulă său, Omeru întinerit, în prețu de 10 fl. D-na Aurora Perlea (Brăila), M. Moisescu (Bucuresci), câte 20 franci = 9 fl. 86 cr. II. Sa d-lu Zeno Mocioni, Rvds. d-nu Vasilie Beleşu, — câte 5 fl., Rvds. d-nu Dr. Traianu Puticiu, Emanul Ungureanu, Ioan Suci, (B. Camloșu). Vasilie Deheleanu, D-na Cornelia Sala, câte 3 fl., Ioan Ciuci (Galați) 5 franci = 2 fl. 46 crucer.

D-na Iacobii, Laurentiu Maximilianu (Brașov), Melentie Suci, Iulianu Puticiu, Valerie Malesiu, Vasilie Bugoiu, Dr. Walter câte 2 fl.

D-na Barbara Antonescu (Arad), Dr. Liviu Marcu (Lugoș), Nicolae Garoiu (Zărnesc), I. Beleşu (Odvoș), George Traiță, Ecaterina Deutsch, Dr. Oncu (Arad), v. Ema Girndt, Iancu Maximilianu, Ioan Fogorași, Iosif Daliciu, Stefan Mihailovicu, Laurentiu Barzu, N. Tisch, Aurel Micu, Pavel Rotariu — câte 1 fl. La olaltă 108 fl. 18 cr. v. a.

Suprasolviri la cassă: Voicu Hamsea, Kishalmy Ferencz, Ioan Crișan, Vanay Gustav., Ecot D-na Scala, d-na David P. Simon, câte 3 fl. Dr. Ioan Suci (Arad) 2 fl., Bughi Balint, Zach Iosef, Fogoras Balint, Alexandru Ciugudeanu, Lazar Ernő, Tolek Bela, Popu Lemeny Gavrilă, Teodoru Cosma, Iosif Sărbu, Dr. Severu Bocșan, Dr. G. Popescu, Isidoru Georgeviciu, Cornelu Iorgoviciu, Klep Miklos, Benko Pál, Konopan N. Fabrițiu Manuilă, Nicolae Lungu, Svarz Armin, Partenie Popoviciu, câte 1 fl. Blasiu Neagu, Brüner Rosa, N. N., Grünzweig Miklos, Pavel Felnecanu, câte 50 cr. La-olaltă 42 fl. 50 cr. v. a.

În taxe de intrare s'au încassat 173 fl. De totu s'au încassat la cassă 215 fl. 50 cr. v. a., la cari adaugându-se ofertele maritimose, dau unu venit brutu de 323 fl. 68 cr., din cari detragându-se spesele de 78 fl. 97 cr., rezultă unu venit curat de 244 fl. 71 cr. v. a.

Dreptu aceea, comitetul arangiatoru alu femeilor române, își implinesce o prea plăcută datorință, când și pe această cale exprimă cea mai călduroasă mulțamită tuturoru acelor P. T. Domni și Dăne, cari au contribuit atât prin participare cât și prin oferte și suprasolviri la succesul satisfăcătoru alu susu numitei petreceri.

Pentru Comitetu:

Ecaterina Scala,
presidentă.

Elena V. Hamsea,
cassieră.

Sciri telegrafice.

Viena, 27 Februarie. Majestatea Sa adresă o scrisoare-ordinu cătră generalul de cavalerie Piret, în care, pentru de-a dovedi raportul nobil fațu cu arhiducele Albrecht, dispune, ca regimentul 9 de dragoni, alu căru proprietar-colonel este Piret, să porțe pentru tot-deuna numele lui Albrecht. Piret fu decorat cu marea cruce a ordinului S. Ștefan.

Viena, 27 Februarie. *Imormentarea arhiducelui Albrecht* a decurs conformu ceremonialului. Impăratul Germaniei Wilhelm merse alătura cu Monarchul nostru schimbându din când în când câte unu cuvântu unlu cu altul. O conglomerare atât de mare de omeni, ca ieri, încă nu s'a vădu în Viena. Numărul privitorilor se taxeză la 400.000. Imbuldela era câte într'unu locu atât de mare, încâtu erau în pericolu viețile omenilor.

Séra la 6 ore se dădu la Majestatea Sa unu *dineu familiar*, la care luară parte: împăratul german și toți reprezentanții potențitorilor țărilor străine.

Impăratul Wilhelm făcu visite arhiducilor și prințitorilor străini apoi făcu dup'amădi o visită de mai multe ore la contele Kálnoky. Wilhelm plecă astă séra cătră Berlin.

Viena, 27 Februarie. Ministrul președinte Banffy conferă înainte de amădi cu ministrul comunu de finance, Kállay și plecă, împreună cu ceilalți ministri, séra spre Budapesta.

Literatură.

Raporturi economice ale legațiunilor și consulatelor României. Seria XI Noemvre 1894. Bucuresci. Imprimeria statului — Acestă seriă din colecțiunea raportelor economice a fost publicată de curându de cătră departamentul afacerilor comerciale și consulare alu ministerului de externe. Ea conține raporte economice și comerciale foarte interesante și instructive dela agenția din Sofia și dela consulatele din: Amsterdam, Anvers, Stockholm, Württemberg, și statele Hohenzollern, Berlin, Scheveningen, Brema, Breslau, Veneția, Neapolu, Barcelona, Hamburg, Lipsca, Helsingfors, Ostende, Petersburg, Paris, Christiania, Copenhaga, Gothenburg (Svedia) și Ruscicu. — Se află în depositu la librăria Socecu & Comp. Calea Victoriei 7. Pretul 7 Lei.

Știu, că *Institutul de editură Italian și Ignat Samitca* din Craiova a luat pe la începutul acestui an hotărirea de a edita o publicațiune periodică sub titlu: „*Biblioteca de popularizare pentru literatură, știință și artă*“, a căreia memire este de a face cunoscutu publicului românu cele mai de valoare scrieri literare, științifice și artistice ale tuturoru poporelor culte. Primele două volume apărute, pe cari le-am anunțat la timpul său, sunt: *Iubita*, romanu de Traianu Demetrescu, și *Glume și Povești populare*, de Dumitru Stăncescu. Acum au apărut alte două volume, dintre cari unul conține o colecțiune de vre-o 17 novele, intitulate „*Fiă-care la rândul său*“, a căroru aută este cunoscută noastră scriitoare Sofia Nădejde. Form. 8° de 240 pag., hărtia fină și tipar curat. Costă unu exemplar 2 lei. — Celalaltu volum conține o colecțiune de *Novele siberiene*, de Vladimiru Kocolenko, traduse în românesc de I. Hussaru. Form 8° de 105 pag. Prețulu numai 30 bani (15 cr.). În aceeași colecțiune voru apăre în curându: Din anii tineri, poezii de Virgilu N. Cișmaru și Realiste, poezii de Dum. Teleoru.

NECROLOGU. Inconsolabili: Sevastia, ca soție; Eugenia, Elena, Gabrielu. Maria, Aurel, Clara, Ionel, Margareta și Traianu, ca copii; Ioan Russu Abrudeanul, ca ginere; oăpitanu Tereozescu și Sevastia Tereozescu, ca cumnată și cumnată, au adăna durere a vă face cunoscută pierderea, ce au suferit în persoana soțului, tatălui, socrului și cumnatului lor Gabrielu Andreiașu, funcționar superior la Direcțiunea generală a poștelor și telegrafelor, cavaleru alu ordinului „*Corona României*“, încetat din viață în ziua de 12 Februarie v. c. ora 7.40 min. dimineață, în etate de 58 ani. Inmormentarea s'a făcutu Marți, 14 Februarie, în cimitirul Colentina.

Bucuresci, Februarie 1895.

DIVERSE.

O pasere din Norvegia în Ungaria. Érna grea și lungă a mânătu o pasere din părțile nordice europene în Ungaria de Sud. E unu exemplar din așa numitele „*Bombicilla garrulla*“, cari trăesc în Norvegia, Danemarca și Germania de Nord. Șilele trecute a fost prins de copii; bătrânii prevestesc din acestu casu o érnă lungă.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul pieței Brașov.

Din 26 Februarie 1895.

Banote rom. Cump.	9.74	Vënd.	9.77
Argint român. Cump.	9.70	Vënd.	—
Napoleon-d'or Cump.	9.77	Vënd.	—
Halbeu Cump.	5.85	Vënd.	5.90
Ruble rusești Cump.	132.—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	60.20	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75
Lire turcești Cump.	11.15	Vënd.	—

Nr. 4327—1895.

szb.

Concurs medical

Pentru întregirea postului de medic al comunelor din cercul Branului devenit vacant prin dimisionare, se scrie concurs cu următoarele emolumente:

- 1) Salariu anual de 600 fl. v. a.
- 2) Pausal de călătorie anual de 200 fl. v.
- 3) Cuartir natural în edificiul central al comunelor Brăne.
- 4) Șese (6) stânjini de lemne de foc.
- 5) Pentru fie-care vizită dela pacienți un minimum de 50 cr., era în locuința pacientului afară de vec-tară, pentru fie care jumătate de un minimum de 1 fl., și pentru ziua întregă 2 fl. v. a., era sorații pe jumătate a conto comunei respective.
- 6) Pentru misiunile administrative seu judecătorești diurnele pre-serise.
- 7) Până nu există în Brană apothecă formală, medicul va între-ținea apothecă de casă.
- 8) Avându a conduce cura cli-matică, din acesta încă va avea ve-nitele amesurate activității sale.

Concursurile instruate cu docu-mente de lipsă au să se trimită la Pretura din Brană (p. u. Töresvár) până la 20 Martie a. c.

Concurenții vor dovedi că po-sedă perfect limba română.

Diua de alegere se deflge pe 26 Martie a. c. st. n. în localul ofi-ciului pretorial în Brană.

Brană, în 10 Februarie 1895.

D. Benedek,
pro o pretore.

Insciințare.

D-nii membrii ai societății de imprumut și păstrare

„AURORA“

sunt invitați a participa la adunarea generală a XXI-a, care va avé loc Duminecă în 24 Martie 1895 la 10 ore a. m. în sala școlii fondationale populare supe-riore din Nășeud.

Pentru casul, cândă această adu-nare nu s'ar puté ține din lipsa voturilor recerute, prin acesta se con-vocă tot-odată a doua adunare, care va avé loc în 7 Aprilie 1895 la ora și-lo-cul fixat, în care vor aduce hotă-riri valabile membrii prezenți.

Ordinea zilei:

- 1) Raportul direcțiunii și al comisiunii cenzurătoare.
- 2) Statorirea bilanțului pe anul 1894, distribuirea profitului și darea absoluterului pentru anul de ges-tiune expirat.
- 3) Alegerea alor doi membrii în consiliul administrativ.
- 4) Alegerea comisiunii cenzur-ătoare.
- 5) Propunerile consiliului admi-nistrativ și eventual alte propu-neri insinuate în sensul statutelor.

Nășeud, 23 Februarie 1895.

DIRECȚIUNEA.

Nr. 14457—1894.

PUBLICAȚIUNE.

Spre scopul asigurării lucrări-lor curățirii stradelor și canaluri-lor în orașul Brașov și suburbii, pe durata din 1 Iulie 1895, până în 30 Iunie 1900, se va ține Joi în 7 Martie a. c. o pertractare scrip-turistică de oferte.

Se invită deci oferentii, de a-și așterne cel mult până în 7 Martie a. c. 12 ore la prânz primariului, seu locțiitorului seu, ofertele scrip-turistice, sigilate, provădute cu tim-bru de 50 cr. și cu un vadiu de 10% din suma anuală oferată, ob-servându-se, că după 12 ore a amin-titei zile nu se mai primesce nici un ofertă.

Ofertele se pot oferi asupra tuturor lucrărilor de curățire în întregul oraș, seu asupra singura-ticelor părți ale orașului, și anume: Cetate, Scheiu, Brașovul vechiu, Blumăna.

Pe cuverta ofertului este a se arăta, că asupra căror lucrări se estinde ofertul; în ofertă are de a se aminti în cifre și litere suma anuală de rebonificare.

Ofertele au se porțe subscrierea oferentului, pe lângă declarațiunea, că oferentului îi sunt cunoscute con-dițiunile de oferte și cele contrac-tuale, și că se supun lor necondi-ționat.

Condițiunile de oferte și cele contractuale se află, până la diua pertractării de oferte, în odaia de expediția a acestui magistrat, spre esaminare din partea fie-cărnia. Des-chiderea ofertelor așternute se va face în 7 Martie a. c. la 4 ore p. m. în odaia ședințelor magistratu-ale (Strada Porții).

Brașov, în 13 Febr. 1895.
629,1—2 Magistratul orașenesc.

Nr. 1490—1895.

PUBLICAȚIUNE

referitoare la încassarea compe-tințelor după apă.

Aprobându-se prin ordinațiunea Inaltului ministeriu de Interne din 23 Ianuarie a. c. Nr. 1763/III b. dis-pozițiunile ulterioare la statutul pen-tru apă, statorite în ședința repre-sentanței comunale orașenesci din 6 Noembre 1894, a căroră vigore se începe cu 1 Ianuarie 1894, se aduce la cunoștința generală, cumcă spre scopul statoririi și încassării com-petințelor pentru apă după tarif se va suscepe în proesimele zile conscri-erea tuturor acelor case și realități paneciale la rețeaua conducerii de apă, seu aflătoare în acele strade și pe astel de locuri, cari se ating de această rețea. Conscrierea se estinde mai departe asupra localită-ților, bucătarilor, lucrătorilor, prăvăliilor, magazinelor, despărțe-mintelor de baie, asupra vitelor, cari se află în raionul acelor case și pe astfel de realități, și în fine asupra trăsurilor menite pen-tru transportarea persónelor.

Se provocă deci toți posesorii astorfel de realități și case, precum și chiriașii, ca se dea cu totă acu-rateța comisarilor de conscriere datele referitoare la statorirea chiriei pentru apă, concedându-le totă deo-dată și oculațiunea singuraticelor localități și a alteror obiecte de con-scriere. Ne acurata amintire seu rețacerea obiectelor pentru conscri-ere, precum și ne acurata amintire a chiriei de casă se pedepsesce, ca contravențiune.

Brașov, în 15 Februarie 1895.
628,1—2. Magistratul orașenesc.

Dr. pharmaciae Carol Schuster.

Odeur de Nou, cel mai plăcut miros de brad, curăță aerul din odaie și întărește organele de respirațiune, cel mai alinător remediu pentru bolnavi și inevitabil pentru odăile copiilor.

Syrup și pastille de Nou, oferă escelente servicii pentru tuse, pentru regușeală, și pentru afecțiuni catarale ale organelor de respirațiune.

Lanolin Creame, cel mai bun remediu, pentru fineța și albirea mânilor.

Depoul general la farmacia în Tergul grăului.
592,9—14

E. Mansberger
ceasornicar
Brașov, strada Porți Nr. 32.

Recomandă depositul seu bine asor-tat de ceasornice de buzunar din Hel-veția, precum și toate felurile de ceasornice de părete, pandule, ceasornice deșteptătoare, etc.

Cu prețuri ieftine și garanță reală.

Reparaturi
se efectuază consciințios, prompt și ieftin.

Nr. 603 10—12.

Invitare la abonament!

Cu 1 Ianuarie 1895 se începe un nou abonament la

„VATRA“
zintă ilustrată pentru familie.

„VATRA“ îndeplinind toate condițiunile cerute unei foi ilustrate pentru familie, fiind redactată cu multă îngrijire de unii din cei mai apreați scriitori români, având totă-deuna un sumar bogat, variat și instructiv, pe lângă o sună considerabilă de ilustrațiuni splendide reușite, dintre cari o mare parte originale, referitoare atât la istoria nămului românesc, cât și la artele, industria și evenimentele însemnate de actualitate din țera și pe unde locuesc Români; este cea mai răspândită revistă ilustrată și ocupă locul în literatura beletristică română.

„VATRA“ apare de 2 ori pe lună, în fascicule întregi de câte 4 coli mari 4°, tipărite luxos pe hârtie extra-velină.

Pentru Austro-Ungaria:

Costul abonamentului pe un an este . . . fl. 12
1/2 „ „ „ „ „ „ „ 6

Cei ce doresc a se abona, sunt rugați să binevoiescă a trimite costul abonamentului, prin mandat postal la librăria editore, C. Sfetea, București, căci „Vatra“ n. i. se trimite de cătă celor cari plătesc abonamentul înainte.

Colectii din anul I. al „Vetrii“ se mai găsesc broșate cu 12 fl., luxos legate cu 13 fl., ér' numai scôrțele cu fl. 1.50.
600,12—30

Nu cumpărați dela faur cãrbuni!
(Este un proverb vechiu.)

Acest proverb se potrivește la stabilimentul meu cel mare, care cumpără cantități mari de marfă; avându cheltuieli puține pot vinde și estin.

Mostre atragătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre, cum nu s'au mai vețut până acum, pentru croitori, nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și Dosking pentru inaltul cleru, stofe preserise pentru uniforme funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree-uri, postavuri pentru bili-arde (mese de joc), și trăsuri. — Asortiment forte bogat de LODEN din Stiria, Carniolia și Tirol, pentru BĂRBAȚI și DAME, cu prețuri originale ale fabricel, ce nu i pôte ofera nici o concurență. Asortiment de șaluri fine și durabile pentru dame în color forte moderne. — Stofe de spălat, pleduri de volagiu dela 4—14 fl. Tote cele necesare la croitori, precum căpușel de măneci, nasturi etc.

Cine voiesce a cumpăra postavuri eftine, solide, trainice, din lână curată, ér nu sdrențe eftine, cari nu prețuesc nici cătă cusutul croitorului, se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchester Austriei.)
Deposit permanent de postavuri peste 1/2 milioane florini.
Trimiterea numai cu ramburse.

Se se ferescă cumpărătorii de agenți și mamulari, care sub spitz marca „Marfa lui Stikarofsky“ oferă alte mărfuri false. La astfel de oment cu nu vëndă sub nici o condiție marfă.
629,1—24.